

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ประกาศกระทรวงพาณิชย์สหภาพพม่า

ประกาศกระทรวงพาณิชย์สหภาพพม่า ฉบับที่ 9/99 วันที่ 26 พฤศจิกายน 1999 กำหนดรายการสินค้าที่ห้ามนำเข้าด้านชายแดน 15 รายการสินค้า

ประกาศชนิดสินค้าที่ห้ามนำเข้าทางด้านชายแดน ดังนี้

- 1) ผงชูรส
- 2) น้ำหวาน/เครื่องดื่ม(Soft drink)
- 3) ขนมปังกรอบทุกชนิด(Biscuits)
- 4) หมากฝรั่ง
- 5) ขนมเค้ก
- 6) ขนมเวเฟอร์
- 7) ช็อกโกแลต
- 8) อาหารกระป๋อง(เนื้อสัตว์ และผลไม้)
- 9) เส้นหมี่ทุกชนิด
- 10) เหล้า
- 11) เบียร์
- 12) บุหรี่
- 13) ผลไม้ทุกชนิด
- 14) ผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับใช้ในครัวเรือนและใช้ส่วนตัวทุกชนิด
- 15) สินค้าต้องห้ามอื่น ๆ ที่มีกฎหมายปัจจุบันห้ามนำเข้า

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้เข้าร่วมการประชุมระดับ

เจ้าหน้าที่อาวุโสในการพิจารณาสินค้าที่พม่าห้ามนำเข้า 15 รายการ ณ สหภาพพม่า ในเดือนมกราคม 2554 โดยฝ่ายพม่าได้ทบทวนและยกเลิกสินค้าบางรายการ และได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่ต้องมีมาตรการห้ามนำเข้าสินค้าและหลักเกณฑ์การนำเข้าในแต่ละรายการ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม และบะหมี่สำเร็จรูป เพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศ โดยเครื่องดื่มจะอนุญาตให้นำเข้าเฉพาะ โรงแรม เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว, ผลิตภัณฑ์ผงชูรส เนื่องจากมีผลเสียต่อสุขภาพ, ผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋อง ช็อกโกแลต หมากฝรั่ง เหล้า เบียร์ บุหรี่ ขนมเค้ก ขนมเวเฟอร์ ขนมปังกรอบ อนุญาตให้

นำเข้าเฉพาะโรงแรมและร้านค้าปลอดภาษี สำหรับผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับใช้ในครัวเรือนและใช้ส่วนตัว และผลไม้ โดยผลไม้ที่ยกเลิกมี 7 ชนิด (แอปเปิ้ล สาลี่ องุ่น เชอร์รี่ พุทรา ส้ม และทุเรียน) ได้ยกเลิกมาตรการนำเข้าแล้ว แต่ผลไม้ที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกมีเพียงทุเรียนรายการเดียว จึงขอให้พม่าพิจารณาเพิ่มเติมอีก 4 รายการ ได้แก่ เงาะ มังคุด ฝรั่ง และลองกอง ซึ่งฝ่ายพม่าเห็นว่าลองกอง จะยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าได้ เนื่องจากไม่มีผลิตภายในประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

ประกาศกรมศุลกากร ที่ 116/2549

เรื่อง การผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์

เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติงานเกินความจำเป็น และปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ กรมศุลกากรจึงได้ปรับปรุงพิธีการศุลกากรให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเป็นทางเลือก ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ อันเป็นการพัฒนาความสามารถในการ แข่งขันของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 (2) , มาตรา 14, มาตรา 38, มาตรา 40, มาตรา 45, มาตรา 47, มาตรา 49, มาตรา 87, มาตรา 88, มาตรา 97, มาตรา 97 ตริ, มาตรา 97 จัตวา, มาตรา 97 เบญจ , มาตรา 97 สัตต, มาตรา 97 อัฐ, มาตรา 97 นว, มาตรา 113 ทวิ, มาตรา 114 แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช 2469 , มาตรา 15, มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 , มาตรา 19 ทวิ, มาตรา 19 ตริ, มาตรา 19 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ประกอบกับมาตรา 53 และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ประกอบกับมาตรา 17 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติ ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524 อธิบดีกรมศุลกากรให้ยกเลิก ความของประกาศกรมศุลกากรที่ 16/2549 ประกาศกรมศุลกากรที่ 41/2549 และประกาศกรม ศุลกากรที่ 57/2549 เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 1 ประกาศนี้กำหนดขึ้นเพื่อให้บังคับในการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ ใน การผ่านพิธีการศุลกากรบรรดาประกาศหรือคำสั่งหรือระเบียบอื่นใด ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วใน ประกาศนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ให้ใช้ประกาศนี้บังคับ เว้นแต่กรณีที่ประกาศหรือคำสั่ง หรือระเบียบใดกำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับหรือให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งออกเป็น การเฉพาะก็ให้ถือปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งหรือระเบียบที่กำหนดไว้สำหรับเรื่อง นั้น ๆ

ข้อ 2 ในประกาศนี้

(1) คำว่า “อิเล็กทรอนิกส์” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์

(2) คำว่า “ข้อความ” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(3) คำว่า “ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(4) คำว่า “ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(5) คำว่า “ผู้ส่งข้อมูล” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(6) คำว่า “ผู้รับข้อมูล” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(7) คำว่า “บุคคลที่เป็นสื่อกลาง” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(8) คำว่า “เจ้าของลายมือชื่อ” ให้มีความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(9) คำว่า “วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า รวมทั้งและใช้ตลอดถึง การดำเนินการใดๆ ที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรบังคับให้ จัดทำ ขึ้น ส่ง รับ เก็บรักษา การอนุญาต การชำระเงิน หรือดำเนินการอื่นใด โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือบางส่วน

(10) คำว่า “การส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ผู้ส่งข้อมูลส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในการผ่านพิธีการศุลกากรพร้อมลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลายมือชื่อผ่านบุคคลผู้เป็นสื่อกลางผู้ให้บริการรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้รับข้อมูล

(11) คำว่า “กระบวนการทางศุลกากร” หมายความว่า การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรให้ครบถ้วน และการดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร รวมถึงการเชื่อมโยงกับธุรกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

ข้อ 3 เพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินการกระบวนการทางศุลกากร การผ่านพิธีการศุลกากรสามารถกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(1) ภายใต้หลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์

(1.1) ห้ามมิให้ปฏิเสธความผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

(1.2) ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง ถ้าได้จัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงแล้ว

(1.3) ในกรณีที่ต้องลงลายมือชื่อในหนังสือ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีการลงลายมือชื่อแล้ว ถ้าได้ดำเนินการตามมาตรฐานที่ศุลกากรกำหนด

(2) การผ่านพิธีการศุลกากรให้สามารถกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (Paperless) โดยส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์พร้อมลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Digital Signature) ของเจ้าของลายมือชื่อ ผ่านบุคคลที่เป็นสื่อกลางผู้ให้บริการรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Value Added Network Services : VANS) เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรฐานที่ศุลกากรกำหนด (ebXML/ XML Format) แทนการจัดทำ ขึ้น ส่ง รับเอกสาร และการลงลายมือชื่อในกระดาษ

(3) การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรทดแทนเอกสารใด ๆ หากระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรผู้รับข้อมูลได้ทำการตอบรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นในการผ่านพิธีการแล้ว ถือเป็นกรยื่นเอกสารนั้น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรแล้ว

ภาคผนวก ค

ขั้นตอนพิธีการศุลกากรในการส่งออกสินค้า

ผู้ส่งของออกต้องจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาออกตามมาตรฐานที่ศุลกากรกำหนดในกรณีขึ้นผ่านพิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากร ก่อนการขนย้ายของมายังจุดตรวจ เพื่อทำการตรวจสอบก่อนส่งออก

1. ประเภทใบขนสินค้าขาออก เป็นแบบพิมพ์ที่กรมศุลกากรกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องยื่นต่อกรมศุลกากรในการส่งออกสินค้า ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ประเภท ตามลักษณะการส่งออก ดังนี้

(1) แบบ กศก.101/1 ใบขนสินค้าขาออก ใช้สำหรับการส่งออกในกรณี ดังต่อไปนี้

- การส่งออกสินค้าทั่วไป
- การส่งออกของส่วนบุคคลและเอกสิทธิ์
- การส่งออกสินค้าประเภทส่งเสริมการลงทุน (BOI)
- การส่งออกสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน
- การส่งออกสินค้าที่ขอชดเชยค่าภาษีอากร
- การส่งออกสินค้าที่ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- การส่งออกสินค้าที่ต้องการใบสุทธินำกลับ
- การส่งสินค้ากลับออกไป (RE-EXPORT)

(2) แบบ กศก.103 คำร้องขอผ่อนผันรับของ/ส่งของออกไปก่อน ใช้สำหรับการขอส่งสินค้าออกไปก่อนปฏิบัติพิธีการใบขนสินค้าขาออกในลักษณะที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ ในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2544

(3) แบบ A.T.A. Carnet ใบขนสินค้าสำหรับนำของเข้าหรือส่งของออกชั่วคราว ใช้สำหรับพิธีการส่งของออกชั่วคราวในลักษณะที่กำหนดในอนุสัญญา

(4) ใบขนสินค้าพิเศษสำหรับรถยนต์และจักรยานยนต์นำเข้าหรือส่งออกชั่วคราว ใช้สำหรับการส่งออกรถยนต์และจักรยานยนต์ชั่วคราว

2. เอกสารที่ผู้ส่งออกต้องจัดเตรียมในการส่งออกสินค้า

- ใบขนสินค้าขาออก ประกอบด้วยต้นฉบับและสำเนา 1 ฉบับ
- บัญชีราคาสินค้า (Invoice) 2 ฉบับ
- แบบธุรกิจต่างประเทศ (Foreign Transaction Form) : ฑต. 1 จำนวน 2 ฉบับ กรณีสินค้าส่งออกมีราคา FOB เกิน 500,000 บาท

- ใบอนุญาตส่งออกหรือเอกสารอื่นใดสำหรับสินค้าควบคุมการส่งออก
- เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

3. ขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการส่งออกสินค้า

(1) ผู้ส่งออกหรือตัวแทนส่งข้อมูลใบขนสินค้าขาออกและบัญชีราคาสินค้า (Invoice) ทูกรายการจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งออกหรือตัวแทนมายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร โดยผ่านบริษัทผู้ให้บริการระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

(2) เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตรวจสอบข้อมูลในใบขนสินค้าขาออกส่งมาถูกต้องครบถ้วนแล้ว จะออกเลขที่ใบขนสินค้าขาออกและตรวจสอบเงื่อนไขต่างๆที่กรมศุลกากร กำหนดไว้ เพื่อจัดกลุ่มใบขนสินค้าขาออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้และแจ้งกลับไปยังผู้ส่งออกหรือตัวแทน เพื่อจัดพิมพ์ใบขนสินค้า

ประเภทที่ 1 ใบขนสินค้าขาออกที่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Red Line) สำหรับใบขนสินค้าประเภทนี้ ผู้ส่งออกหรือตัวแทนต้องนำใบขนสินค้าไปติดต่อกับหน่วยงานประเมินอากรของท่าที่ผ่านพิธีการ

ประเภทที่ 2 ใบขนสินค้าขาออกที่ไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Green Line) สำหรับใบขนสินค้าขาออกประเภทนี้ ผู้ส่งออกสามารถชำระค่าอากร (ถ้ามี) และดำเนินการนำสินค้าไปตรวจปล่อยเพื่อส่งออกได้เลยโดยไม่ต้องไปพบเจ้าหน้าที่ประเมินอากร

4. ข้อควรทราบเพิ่มเติมในการส่งออกสินค้า

(1) ถ้าสินค้าที่ส่งออกเป็นสินค้าที่ผู้ส่งออกประสงค์จะนำกลับเข้ามาในประเทศไทยอีกภายในหนึ่งปีโดยขอยกเว้นอากรขาเข้า ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับเพื่อใช้เป็นหลักฐานที่เรียกว่า “ใบสุทธินำกลับ” เพื่อเป็นหลักฐานในการนำสินค้ากลับเข้ามา

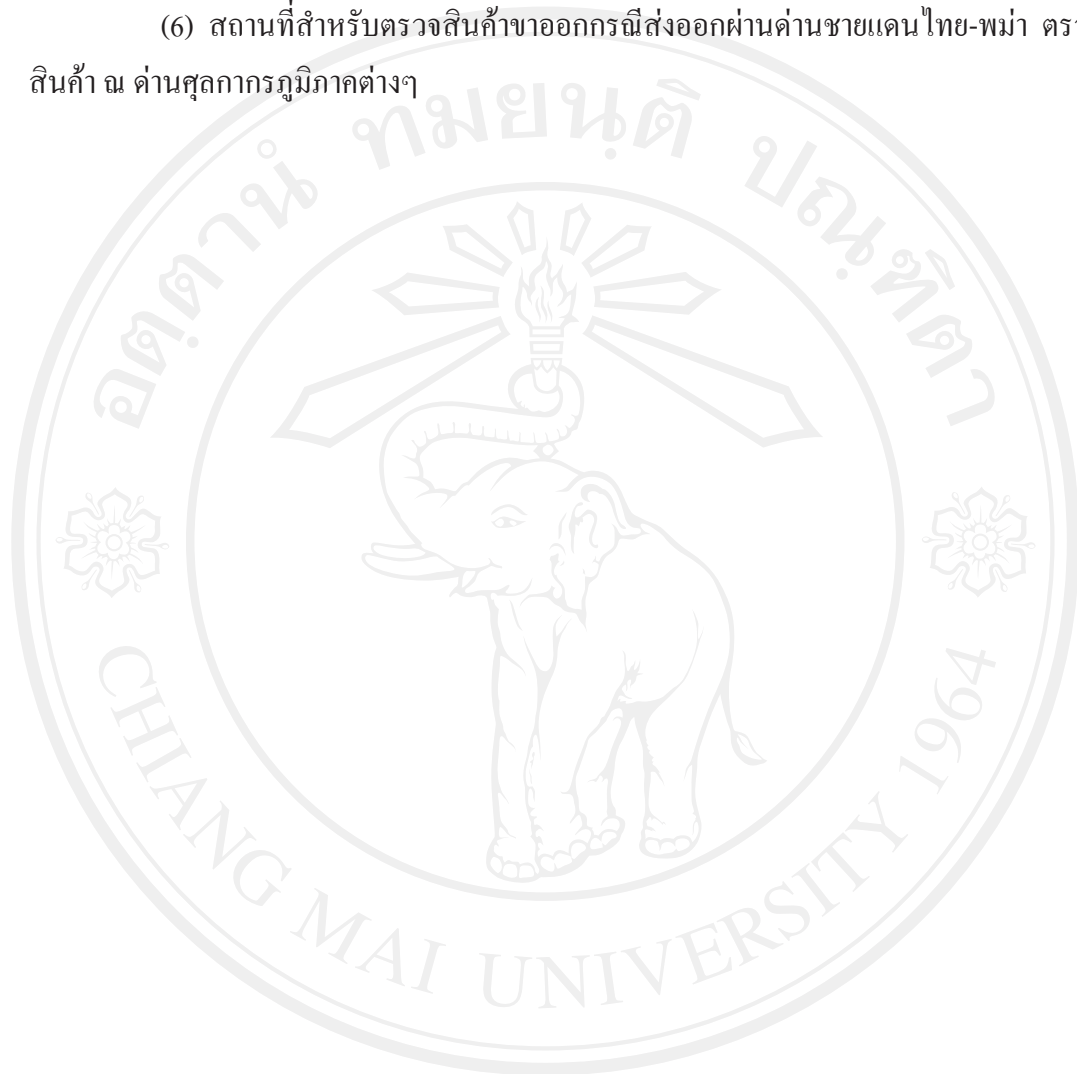
(2) การส่งน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ผลิตในราชอาณาจักรไปจำหน่ายยังต่างประเทศและผู้ส่งออกต้องการขอคืนภาษีน้ำมันของกรมสรรพสามิต ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับและเขียนหรือประทับตราข้อมติว่า “ขอคืนภาษีน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมัน” ไว้ตอนบนใบขนสินค้าขาออกและกลุ่มบับ

(3) สำหรับท่ากรุงเทพ การส่งสินค้า Re-Export ไปยังประเทศ สปป.ลาวและประสงค์จะขอคืนอากรขาเข้า ให้เพิ่มกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับแนบติดกับต้นฉบับใบขนสินค้าขาออกด้วย

(4) การส่งออกที่ผู้ส่งออกประสงค์จะได้เอกสารส่งออกจากกรมศุลกากรเพื่อขอรับเงินชดเชยอากร จะต้องยื่นกลุ่มบับใบขนสินค้าขาออกอีกหนึ่งฉบับ ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือมีสีน้ำเงินที่มุมทั้ง 4 มุม

(5) สินค้าส่งออกที่ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จะต้องยื่นใบแนบใบขนสินค้าขาออก เพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

(6) สถานที่สำหรับตรวจสินค้าขาออกกรณีส่งออกผ่านด่านชายแดนไทย-พม่า ตรวจสินค้า ณ ด่านศุลกากรภูมิภาคต่างๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๔/๑ ของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย ให้เรียกเก็บและเสียอากรตามที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ให้ลดอัตราอากรที่นำมาใช้ในการเรียกเก็บแก่ของดังกล่าวลงร้อยละห้าสิบ

ในการคำนวณเงินอากรที่ต้องเสียหรือจ่ายคืนแต่ละรายการ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง

ของที่นำเข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมตามวรรคหนึ่ง หากเป็นของที่ได้รับการเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วมดังกล่าว และนำเข้าโดยองค์กรร่วมไทย – มาเลเซียตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอำนาจจากองค์กรร่วมนั้น ให้ได้รับยกเว้นอากร

ให้เรียกเก็บอากรจากของตามวรรคสามได้ เมื่อได้มีการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งมาเลเซียแล้ว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ตี แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๔ ตี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรสำหรับของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่ พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์ร่วมไทย-มาเลเซีย จากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากร โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

การประกาศ การยกเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในประเภท ๘ ของภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๔๘ ภาค ๓

พิกัดอัตราอากรขาออก

ประเภท	รายการ	อัตราอากร ตามราคาร้อยละ
8	<p>ของที่ส่งออกจากพื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย</p> <p>(ก) น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรอันเป็นส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ที่ขายนอกราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย</p> <p>(ข) น้ำมันส่วนที่เป็นกำไรอันเป็นส่วนแบ่งของผู้ได้รับสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย ที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย</p> <p>(ค) ของอื่น ๆ นอกจาก (ก) และ (ข) ที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย หรือประเทศอื่น</p> <p>(ง) ของที่มีได้ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้าไปในราชอาณาจักรไทย มาเลเซีย หรือประเทศอื่น</p>	<p>10</p> <p>10</p> <p>10</p> <p>10</p>
9	<p>ของซึ่งมิได้ระบุไว้หรือรวมไว้ในประเภทอื่นใดในพิกัดอัตราอากรขาออกฉบับนี้</p>	<p>- ไม่ต้องเสียอากร -</p>

ภาคผนวก จ

การถ่ายลำสินค้า (Transshipment)

การถ่ายลำสินค้าตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 91/2547 ว่าด้วยพิธีการว่าด้วยการถ่ายลำ ลงวันที่ 27 กันยายน 2547 ได้กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติไม้ศุลกากรพุทธศักราช 2469 เพื่อรองรับการยกเว้นภาษี ตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร การนำเข้าและส่งออกน้ำมันปาล์มไปประเทศที่สามด้วยการผ่านแดนในลักษณะการถ่ายลำของประกาศกรมศุลกากรที่ 91/2547 ดังกล่าว ดังนั้นการนำน้ำมันปาล์มผ่านแดนประเทศไทยในลักษณะสินค้าถ่ายลำไปยังประเทศที่สาม ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดไว้โดยเฉพาะไม่ว่ากรณีเรื่อง การแสดงเอกสารหลักฐานใบรับรองถิ่นกำเนิด หรือ การแสดงหลักฐานใบอนุญาตให้ส่งสินค้าออกของประเทศที่ส่งออกและการต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ในกรณีเป็นสินค้าควบคุมการส่งออกได้ ทั้งนี้เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานที่มีมาตรการการกิจในการบริหารควบคุมการนำเข้าและส่งออกให้เป็นไปตามสถานการณ์ทางการค้า นโยบายและข้อตกลง โดยเฉพาะพันธกรณีการค้าโลก ดังนั้นการดำเนินการเพื่อนำสินค้าถ่ายลำเข้ามาเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สาม ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปฏิบัติตาม มาตรการของหน่วยงานอื่นๆ ที่ได้ดำเนินการมาตรการควบคุมการนำเข้าและการส่งออกที่ได้บัญญัติไว้ด้วย

สำหรับภายนอกโควตาสินค้าน้ำมันปาล์มและน้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม ได้กำหนดให้การนำเข้าและการนำเข้าเพื่อการส่งออกน้ำมันปาล์มและน้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์มต้องมีเอกสารหลักฐานใบรับรองการนำเข้าจากกรมการค้าต่างประเทศและส่งออกได้ โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ตามที่ได้ทำข้อตกลงกับกรมการค้าภายในเงื่อนไขดังนี้ โดยผู้ประกอบการได้นำเข้าน้ำมันปาล์ม 1 ส่วนจะต้องรับซื้อน้ำมันปาล์มภายในประเทศอีกจำนวน 1 ส่วนแล้วต้องส่งออกไปต่างประเทศจำนวน 2 ส่วนภายใน 30 วันนับจากวันที่นำเข้า ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อทราบแหล่งที่มาของผลผลิตสินค้าน้ำมันปาล์มดังกล่าวว่าได้นำเข้ามาจากที่ใด เพื่อทราบที่ไปที่มาของสินค้าน้ำมันปาล์ม

ภาคผนวก จ

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำเข้าไม้และไม้แปรรูป

กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาทบทวนปรับปรุงประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ห้ามนำเข้าไม้สักและไม้หวงห้ามประเภท ก. ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 รวมถึงสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ดังกล่าว เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแนวชายแดนจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี เป็นการชั่วคราว พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบาย โดยผ่อนผันให้สามารถนำเข้า สิ่งประดิษฐ์จากไม้ จำพวกเฟอร์นิเจอร์ ไม้สักแกะสลักและประติมากรรมจากไม้ ตามแนวชายแดนจังหวัดตาก และจังหวัดกาญจนบุรี ได้ โดยไม่ต้องมีเอกสารหลักฐานใบรับรองถิ่นกำเนิด หรือ หลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออกแสดงต่อกรมศุลกากรประกอบการทำพิธีนำเข้าในราชอาณาจักร ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535 ทั้งนี้เพื่อว่า

- เป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ราษฎรและผู้ประกอบการค้ารายย่อยของไทยและสหภาพพม่า
- ป้องกันปัญหาแรงงานผิดกฎหมายและยาเสพติดที่อาจจะเกิดขึ้น
- ผ่อนคลายความตึงเครียดทางการค้าชายแดนและความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสหภาพพม่า สำหรับไม้ซุงท่อน และไม้แปรรูป ยังคงห้ามนำเข้าทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาการค้าไม้ และสิ่งประดิษฐ์ที่ทำด้วยไม้ และเพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบาย การป้องกัน การลักลอบ ตัดไม้ทำลายป่า บริเวณชายแดนไทยกับสหภาพพม่า ไว้ตามเดิมต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ได้ออกประกาศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำเข้าไม้และไม้แปรรูป รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้เข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) และวรรคสองและมาตรา 25 แห่งราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังนี้

ข้อ 1. ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ห้ามนำไม้สัก และไม้หวงห้าม ประเภท ก. ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 รวมถึงสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือ สิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ดังกล่าว เข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจังหวัดตาก และจังหวัด กาญจนบุรี เป็นการชั่วคราว พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2548

ข้อ 2. ให้ไม้ซุงท่อนและไม้แปรรูป ประเภทไม้สัก ไม้ยาง และไม้ที่มีชนิดตรงกับไม้หวงห้าม ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการ นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดน จังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี

ข้อ 3. ให้สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือ สิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ประเภท ไม้สัก ไม้ยาง และไม้ที่ มีชนิดตรงกับไม้หวงห้าม ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 ที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักร 2 ทาง ดังนี้

3.1 ด่านพรมแดนบ้านเจดีย์สามองค์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

3.2 จุดนำเข้า-ส่งออก ในเขตอำเภอแม่สอด และอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก

ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดตากประกาศกำหนดตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 ซึ่งนำเข้าโดย

- ผู้ที่ได้จดทะเบียนพาณิชย์ไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์และ
- จดทะเบียนขออนุญาตตั้งโรงค้าสิ่งประดิษฐ์ไว้กับกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีเอกสารหลักฐาน ใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O : Certificat of origin:) หรือหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก (Export Licence) แสดงต่อกรม ศุลกากรประกอบการทำพิธีการนำเข้าในราชอาณาจักร ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการ นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535

นอกจากนี้ยังได้กำหนด สิ่งประดิษฐ์ ประเภท ไม้ค้ำบัว ไม้วงกบ ไม้ประสาน ไม้ปาร์เก้ต์ และไม้โมเสค รวมจำนวน 5 ประเภทที่ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งข้างต้น จะต้องมียุทธศาสตร์ และลักษณะที่กำหนดด้วย

ข้อ 4. ห้ามมิให้นำซอกยกเว้นสำหรับกรณีที่น่าคิดตัวเข้ามาเพื่อใช้เฉพาะตัว กรณีที่น่าเข้ามา เพื่อเป็นตัวอย่าง หรือกรณีที่น่าเข้ามาเพื่อใช้ในยานพาหนะอื่นๆ ตามข้อ 4.2 ของประกาศกระทรวง พาณิชย์ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ. 2535 มาใช้บังคับแก่การนำเข้า สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ ประเภทไม้สัก ไม้ยาง และไม้ที่มีชนิดตรงกับไม้ หวงห้าม ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. 2530 ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ทางด่านและจุดนำเข้า-ส่งออกตามข้อ 5.

การประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2548 ได้พิจารณาทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548 ตามข้อ 2.5 เรื่อง การห้ามนำเข้าไม้สักและสิ่งประดิษฐ์ เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแนวชายแดนจังหวัดตาก เพื่อผ่อนปรนให้มีการนำเข้า สิ่งประดิษฐ์จากไม้ จำพวกเฟอร์นิเจอร์ ไม้สักแกะสลัก ประดิษฐ์กรรมจากไม้ ตามแนวชายแดนจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 92 พ.ศ. 2535 เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ราษฎรและผู้ประกอบการค้ารายย่อยของไทยและพม่า ป้องกันปัญหาแรงงานเถื่อนและยาเสพติดที่อาจจะเกิดขึ้น และเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดทางการค้าชายแดนและความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่า

สำหรับไม้แปรรูปและไม้ซุงท่อน ยังคงห้ามนำเข้าตามมาตรการเดิมไปก่อนและจะได้พิจารณาร่วมกับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อหาแนวทางที่ชัดเจนต่อไป ทั้งนี้ให้กระทรวงพาณิชย์ ประสานกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงพาณิชย์ ตามแนวทางต่อไปนี้

1. ให้กรมป่าไม้ ร่วมกับกรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบสิ่งประดิษฐ์จากไม้ที่มีการนำเข้าโดยการผ่อนปรนข้างต้นตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และให้มีการบันทึกภาพสิ่งของที่นำเข้าไว้เป็นหลักฐาน และตรวจสอบลงนามร่วมกันทุกราย ทั้งนี้เพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ โดยมีขอบด้วยกฎหมายในฝั่งไทย รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ คุ้มครอง และฟื้นฟูสภาพป่าอย่างจริงจัง

2. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดตาก ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง กำหนดคุณสมบัติและลักษณะของไม้แปรรูป และสิ่งประดิษฐ์ประเภท ไม้คิ้วบัว ให้เกิดความชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้มีการลักลอบนำไม้แปรรูปเข้ามาในประเทศในสิ่งประดิษฐ์ ในลักษณะของไม้อำพราง และคุณสมบัติหรือลักษณะที่กำหนดจะต้องใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งในกรณีสิ่งประดิษฐ์ที่ทำภายในประเทศและที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗)

พุทธศักราช ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐) อาทิตย์ทิพอาภา พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธินตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๕ ใน รัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวกับเรื่อง นำของเข้าหรือส่งของออกทางบก จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐”

มาตรา ๒* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๕๑/-/๕๕/๒๕ เมษายน ๒๕๕๑]

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เป็นอย่างอื่น

“ทางอนุমัติ” ให้หมายความว่า ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นทางที่จะใช้ขนส่งของ เข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่าน ศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

“ด่านพรมแดน” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติ เพื่อตรวจ ของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“ด่านศุลกากร” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติ เพื่อเก็บ ศุลกากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้นและเพื่อตรวจของด้วย

“การนำของเข้าหรือส่งของออกทางบก” ให้หมายความรวมถึงการนำของเข้าหรือส่ง ของออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำของ เข้าหรือส่งของออกทางไปรษณีย์หรือทางอากาศ

“เขตแดนทางบก” ให้หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และรวมตลอดถึงลำน้ำใดๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ผู้ควบคุมขบวนการ” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวกับรถไฟ ให้หมายความว่าพนักงานรักษารถ

“พนักงานหรือพนักงานศุลกากร” นอกจากพนักงานต่างๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๙๕ แล้ว ให้หมายความว่ารวมตลอดถึงพนักงานใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากรด้วย

มาตรา ๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิกัตอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้าไปหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด้านศุลกากรหรือจากด้านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาการขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น

จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บหรือซ่อนหรือยินยอมให้เก็บหรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้วมาตรา ๖ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใดหรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนของส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในขบวนที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้าไปในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานด่านพรมแดนและด้านศุลกากรและเมื่อพนักงานด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้นเป็นใบอนุญาต ให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายังด้านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานด่านพรมแดนแล้ว ให้นำของมายังด้านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วยขบวนเดียวกันกับที่ใช้นำเข้ามา เว้นแต่จะ

ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือหีบห่อ ซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๘ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในยานที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร ณ ทางอนุมัติซึ่งผู้ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้ส่งปล่อยของ และได้ออกใบอนุญาตหรือรับรองใบขนสินค้าฉบับใดเท่าที่จำเป็นแก่การย้ายถิ่นของนั้นไปแล้ว ก็ให้ขนของไปจากด่านศุลกากรผ่านด่านพรมแดน และข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขนสินค้าที่เกี่ยวข้องนั้นต่อพนักงานประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้ผู้ขนส่งทำบัญชีเช่นนั้นตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงาน ณ ด่านศุลกากรและด่านพรมแดน

มาตรา ๙ ผู้ควบคุมยานหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุกและมีได้บรรทุกของหรือผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของและบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าในหรือจะออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้องยอมให้พนักงานตรวจยานหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงานทำบัญชีของนั้น ๆ ด้วยตามแต่พนักงานจะเห็นสมควรบุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานเรียกร้องในเวลาหรือที่ใด ๆ ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานนั้นตรวจยานหรือเรือและของที่ขนส่ง ทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่งต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติอื่นบุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานถามว่าด้วยการเดินทางหรือของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๖ หรือ ๘ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินพันบาทและของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวมาแล้วนั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้เป็นที่พอใจของอธิบดีหรือผู้แทน

มาตรา ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๖ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๘ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือของหรือยวดยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

ทินธูสงครามชัย

รัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางอรอนงค์ สุวรรณชัย
วัน เดือน ปี เกิด	15 พฤศจิกายน 2511
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2543
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2531-2533 ข้าราชการ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 32 อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พ.ศ.2533-ปัจจุบัน พนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved